

rendszerint alapvetését, s a Pedagógiai Bizottság, valamint albizottságai legyenek a pedagógiai információ tudománypolitikai orientálói.

A Társadalomtudományi Információs Munkabizottság részéről jelenlevő *Rózsa György*, az MTA könyvtárának igazgatója az Akadémia támogatásáról biztosította a pedagógiai információk rendszert. Felhívta a figyelmet arra, hogy Magyarországon a közművelődés területén van egy hagyományosan kialakult intézményhálózat (könyvtár, múzeum és levéltár), az információk továbbításában ezekre kell építeni, elsősorban a megyei könyvtárakra.

Az OPKM részéről *Felkai Lászlóné* válaszolta a kidolgozásra kerülő terveket, a megoldandó problémákat. Fontosnak tartja a magyar pedagógiai irodalomban uralkodó terminológiai bizonytalanság megszüntetését valamint a tudományrendszeren egzakt kidolgozását. Az előterjesztésben szereplő felsorolás ugyanis inkább gyűjtőköri leírás, mint elméleti alapvetés.

Az értekezet végén *Arató Ferenc* megköszönte az érdeklődést és a segítő szándékú hozzászólásokat, válaszolt a felmerülő kérdésekre.

Az ülés *Ábent Ferenc* zárszavával ért véget. Elismeréssel szólt az OPKM munkájáról, kiadványairól. Ugyanakkor megemlítette: ahhoz, hogy a megnövekedett feladatokat továbbra is elláthassa, anyagilag is fokozottabban kell támogatni.

Felkai Lászlóné

KANDIDÁTUSI FOKOZATOK NEVELÉSTUDOMÁNYBÓL 1977-BEN ÉS 1978-BAN

A Tudományos Minősítő Bizottság 1977-ben és 1978-ban – eredményesen megvédett disszertáció alapján – a következők számára ítélte meg „*a neveléstudományok kandidátusa*” tudományos fokozatot:

Bársony Jenő: Komplex nevelés és a tanulócsoportok patronálása főiskoláinkon (1977. április 7.).

Veszprémi László: Az értékelés és az osztályozás korszerűsítésének kérdései (1977. március 29.).

Vaskó László: A közoktatásügy fejlődésének főbb sajátosságai a tiszántúli területen (1977. május 15.).

Pap János: A szocialista felelősség pedagógiai megalapozása az általános iskola alsó tagozatán (1977. szeptember 12.).

Tóth Lajos: Tessedik Sámuel pedagógiai reformtevékenysége (1977. szeptember 28.).

Pék András: A 14–18 éves korú tanulói ifjúság közéleti-politikai aktivitásának alakulása (1978. január 13.).

Kiss Elemér: Középiszkolai nevelőközösségek jellemzése és hatékonyságuk növelési módszerei (1978. április 14.).

Várnagy Elemér: A cigánytanulók személyiségfejlesztésének problémái (1978. április 14.).

Szebenyi Péter: Az általános iskolai tanulók történelmi fogalmainak fejlődése (1978. május 15.)

Báthory Zoltán: A tantervek értékelésének kérdései (1978. június 5.)

Vanyek Béla: A kémiai tanulókísérletek korszerűsítése (1978. június 29.)

Galicza János: A pedagógus funkciója a nevelési folyamatban (1978. október 3.)
(Zárójelben a disszertáció megvédésének napja.)

Ebben az időszakban a *neveléstudományok doktora* tudományos fokozat odaítélésére nem került sor.

Gálné Nagy Olga

MAGYAR PEDAGÓGIA-TALÁLKOZÓ KAPOSVÁROTT

A Magyar Pedagógia „az étellel, a gyakorlattal szoros kapcsolatban kívánja szolgálni a kor alapvető pedagógiai problémáira adandó válaszok tudományos hitelességgel történő kezelését” – olvashatjuk a folyóiratról a Pedagógiai Lexikon 3. kötetében. E kapcsolatok erősítésének szándéka vezette a szerkesztő bizottságot, amikor is – a folyóirat csaknem 90 esztendő történetében először – baráti beszélgetést, „kihelyezett” szerkesztő bizottsági ülést kezdeményezett Kaposvárott. A helyi Tanítóképző Főiskola, a Somogy megyei Pedagógus Továbbképzési Intézet és a Magyar Pedagógiai Társaság Somogy megyei Tagozata szervezésében került sor 1978. december 5-én erre a találkozásra, a vendéglátó főiskola tanárainak, valamint számos alsó- és középfokú oktatási-nevelési intézmény gyakorló pedagógusainak érdeklődő és aktív részvételével.

A résztvevőket és a szerkesztő bizottság megjelent tagjait, Nagy Sándor főszerkesztőt, Szarka Józsefet, az MTA Pedagógiai Bizottságának elnökét, Kiss Árpádot, Zibolen Endrét és Mészáros István szerkesztőt *Várkonyi Imre* főigazgató köszöntötte.

A találkozót a szerkesztő bizottság bemutatkozása vezette be. *Nagy Sándor* előljáróban a folyóirat jellegéről, sajátos funkciójáról szólt, kiemelve azt a fontos szerepet, amelyet – a neveléstudomány elméleti alapkérdéseinek vizsgálata és a pedagógiai kutatás módszereinek bemutatása mellett – az innovációs folyamatok feldolgozott eredményeinek közvetítésében, s a fejlődés tendenciáinak érzékeltetésével a nevelési gyakorlat orientálásában magára vállalt, s vállalhat a jövőben is. A gondok között első helyen a kritikai szellemet erősítő recenzálás nehézségeit, s ennek sajátos háttérét említette meg. *Mészáros István* – a tanácskozó teremben megrendezett neveléstörténeti kiállítás anyagára is hivatkozva – „a Magyar Pedagógia és a magyar pedagógia párhuzamos történetének” tanulságait elemezte, s fontos tájékoztató adatokat közölt a folyóiratról, a terjedelem (évi 30 ív) okozta szerkesztési és fejlesztési nehézségekről. *Szarka József* a Magyar Tudományos Akadémia Pedagógiai Bizottságának és a folyóiratnak személyi kapcsolatokban is realizálódó szervezeti kapcsolatáról, ennek elvi és gyakorlati kérdéseiről adott áttekintést, és utalt arra, hogy a folyóiratnak fontos feladata a folyamatos tájékoztatás a különböző akadémiai munkabizottságok tevékenységéről is.

A rövid bemutatkozást követő élénk és tartalmas eszmecsere során tízen szólaltak fel a helybeli olvasók közül, szóra, illetve válaszra készítetve a szerkesztő bizottság valamennyi jelen levő tagját.